

Hjertrom

ET MAGASIN FOR

norkirken vennesla

NR. 6-2022
Årgang 23

SoulChildren i Oslo

Vi ønsker dere alle en velsignet julehøytid!

ALT hos Jesus

*Jeg vil gi deg alt, jeg vil gi deg alt
du skal råde, kjære Frelser
Jeg vil gi deg alt*

Disse ordene er hentet fra en salme jeg synes er veldig vakker; «Alt for Jesu fot jeg legger». I mange år har jeg sunget denne, mer og mindre frimodig, med tanke på at jeg vil stå på i tjenesten for Jesus. Litt sånn «jeg skal gi jernet...». Men nylig gikk det opp for meg at det er ikke sånn jeg vil synge denne sangen. Ja, jeg vil tro på Jesus og på den måten overlate livet mitt i Hans hender. Ja, jeg vil bruke talentene, krefter og ressurser på å tjene Jesus. Ta mitt ansvar for å forvalte det Han har gitt meg. Men jeg tror ikke det egentlig er «stå-på Anne» Jesus spør etter. Han vil ha livet mitt og ditt slik det er; våre styrker og gode dager – men også feilene, skammen, sårene, det vi ikke strekker til på, det vi kanskje burde ha gjort men ikke orker. Det satte seg en fornyet fred i hjertet mitt da jeg husket på dette. En frihet fra strevet med å være god nok og flink nok – til en fred i at Jesus tar imot hele meg, også min utilstrekkelighet. Hos Han kan jeg legge min synd, få tilgivelse og starte på nytt. Hos Han får jeg trøst, hvile, rettledning og stadig nye muligheter. ALT hos Jesus.

FOR ET FRIHETSBUDSKAP vi igjen skal få lov til å feire! *For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.*(John 3,16)

Jeg ønsker deg ei velsigna
god jul og et nytt år med
håp og fred!
Anne ☺

Søndager

11.12	11.00	Gudstjeneste
Tale av Johannes Vålandsmyr
Lukas 2,41-52.
	19.30	Sammen i bønn – digitalt bønnemøte
18.12	11.00	Gudstjeneste
Tale av Santiago Valdez
Matteus 2,13-15
08.01	11.00	Gudstjeneste m/nattverd
Tale av Kristian Nesbu Vatne
	19.00	Når vi kommer sammen
Bønn, lovsang og vitnesbyrd
Svanhild og Håkon leder sangen
15.01	11.00	Gudstjeneste
22.01	11.00	Gudstjeneste
29.01	11.00	Soul Church
	19.00	Kveldsgudstjeneste - Ærlig talt
Anders Robstad m/band

Jul i Norkirken

24.12 ∙ Gudstjenester kl 14.00 og 15.30

29.12 ∙ Juletefest kl 17.00

BEDEHUSDAGEN Lørdag 11.februar – følg med på www.norkirkenvennesla.no

Hjerterom MAGASINET

Redaksjon: Norkirken Vennesla
Trykk: Setesdalstrykk
Forsidefoto: Anette Steinsland

Venneslavegen 294, 4700 Vennesla
www.norkirkenvennesla.no
facebook.com/norkirkenvennesla.no

«Er Jesus den som skal komme, eller skal vi vente en annen?»

«Når sæme nøen?» Dette spørsmålet har jeg fått sikkert tjuv ganger av treåringen min denne høsten. Hun er så klar for å leke i det hvite og kalde element.

Johannes døperen ventet også. Han ventet på Messias, frelseren som skulle komme fra Gud for å redde israelsfolket. Johannes var en forløper til Messias. En som ryddet vei. Han opererte som en profet og kalte folk til dåp og omvendelse.

I Matteus kapittel 11 kan vi lese at Johannes sitter i fengsel og at han hører rykter om en bedre verden. Rykter «om alt Kristus gjorde». Likevel er han ikke helt sikker på om Jesus er den han har ventet på. Den han har ofret hele livet for.

Helt fra Johannes ble født var karriereveien lagt for han. Hans mor og far fikk beskjed fra Gud om at det lå en spesiell byrde på Johannes. Han skulle ikke gjøre som de andre barna og ungdommen. Ikke skaffe seg de tre V'er og leve et komfortabelt liv. Nei, Johannes skulle vandre en annen vei.

Nå var kanskje Johannes usikker der han satt innesperret. Han som skråsikkert hadde ropt ut på torget at Messias skulle komme. Han som hadde skapt en bevegelse med forventingsfulle jøder. Han som hadde irritert ledere og makteliten. Var det verdt det? Ville Messias komme? Var Jesus den som skulle komme, eller skulle de vente en annen?

Han hadde nok av tid til å bale med alle disse spørsmålene der han satt på cella. Tilslutt gjør han noe veldig

klokt. Han sender noen av disiplene sine for å spørre Jesus om han er den som skal komme. (Bra tips å spørre Jesus).

Jesus svarer: «Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser».

Jeg tror Jesus sier det samme til oss i dag: Gå og fortell de som er usikre på Jesus om det du har sett og hørt. Fortell om Guds store pappakjærlighet for oss som blir åpenbart i Bibelen. Fortell at i Bangladesh får barn en bedre hverdag på grunn av Normisjon sitt arbeid med «Trygg barndom». På Nedenes tar seniorer i mot Jesus på hygetreff. I Molde skal ingen sulte i jula, det skal Norkirken Molde og Frelsesarmeen sørge for.

Det skjer mange andre flotte ting i Jesu navn i Norge og i verden i dag. Tegn på at Gud er levende og handler i dag. Tegn på at Guds rike, som kom

med det lille Jesus barnet, fortsatt vokser og brer om seg med sitt lys i en mørk verden. Vi kan være med å vitne om dette til de som ennå ikke kjenner Jesus.

Johannes var et vitne om at Jesus Kristus var den Messias som skulle komme. I troen på at det finnes en bedre verden, kritiserte han maktpersoner og var ikke redd for konsekvensene. Han hadde kanskje sine tvil, men fikk svar fra disiplene sine om at Jesus var den Messias som skulle komme. Og i visshet om dette endte Johannes sitt liv som martyr. La oss be for alle kristne som lider for evangeliets skyld denne advent og jul.

Av Kristian Nesbu Vatne

Ansatte:

Anne Honnemyr 993 92 404
Per Erik Olsen 952 32 913
Kristian Nesbu Vatne 975 80 385
Santiago Valdez 458 04 246
Rizgar Khurshid 472 37 162
Siri Hagen Rike 993 98 109
Nicolai Marki Drivenes 979 44 357

anne@norkirkenvennesla.no
peolsen@me.com
kristian@norkirkenvennesla.no
santivaldez@gmail.com
riissck@gmail.com
siri@norkitrkenvennesla.no
nicdr@hotmail.no

Soulchildren

Tekst/foto: May Linn Eriksen / Anette Steinsland

Fredag 21. oktober reiste en spent og forventningsfull gjeng med 24 ungdommer pluss ledere og foreldre inn til Oslo for å delta på den store internasjonale Soul Children festivalen.

Vi skulle overnatte på Høvik misjonshus i Bærum som ligger cirka en liten halvtime fra Oslo. Alle kom seg greit inn og vi fikk rigget oss med liggeunderlag og soveposer før turen gikk videre med tog inn til Oslo. Vi møtte opp i spektrum hvor vi fikk registrert oss før vi ble med på Kick Off Party.

For en opplevelse både for unge og voksne! Masse liv i Oslo Soul Children som sang og alle de andre som bidro i arrangementet. Ja her ble vi inspirert både av glede, utstråling og klesstil! Etter Kick Off Party tok vi turen tilbake til Høvik hvor vi fikk i oss litt kveldsmat og noe søvn.

Hele lørdagen ble tilbrakt inne i Oslo. Det startet tidlig med tog-avreise i 9-tiden, så var det Get-up service som er en morgensamling for alle deltakere med informasjon, sang og andakt. Deretter var det tid for Mass Choir-øvelse, altså øvelse med alle korene som deltok. Og under denne tiden var det også øvelse for alle de voksne til stor glede for lederne

og foreldrene i Vennesla Soul Children!

På ettermiddagen skulle det være friluftskonsert med Mass Choir og før denne startet gikk alle korene i tog fra Jernbanetorget og frem til Universitetsplassen hvor denne konserten skulle holdes. Det var helt enormt å se så mange (1600 deltakere) fremføre fantastiske sanger sammen med utrolige flinke solister fra både England, Sverige, Danmark og Norge. Så vanvittig gøy å få være med på for ungdommene!

- på internasjonal festival i Oslo

Etter friluftskonsernten tok Vennesla-koret en tur på pizza-restaurant for å fylle på med litt energi før turen gikk kjapt innom Oslo City. Måtte jo få tid til litt shopping på en Oslo tur! Deretter bar det videre tilbake til Spektrum for Saturday Night Live konsert. En helt fantastisk konsert med mange flotte artister. Ungdommene storkoste seg! Når denne var ferdig gikk turen videre til Høvik igjen for kveldsmat og litt søvn.

Søndagen startet tidlig med pakking og rydding før vi reiste inn til Oslo. Get-Up service var det denne morgenen også, og under denne holdt de voksne konsert for de unge.

Det var bare en sang da, men vi ledere og foreldre var jo ganske så fornøyde med ha sunget i selveste spektrum sammen med Samuel Ljungblad! Så gøy!!

Etter samlingen var det igjen Mass choir-øvelse og generalprøve og på ettermiddagen var det tid for Soul Church Concert. Alle 1600 deltakere sang for et fullspekket Oslo spektrum. Det var så mange som kom for å få med seg konserten. En helt unik opplevelse for oss voksne (og barn) som satt og hørte på!

Sent på ettermiddagen var det tid for hjemreise, og vi tok toget tilbake til Høvik hvor alle bilene stod parkert ferdig pakket. En flott hjemtur var det også, i noen biler var det fortsatt fullt med liv mens i andre var det mange trøtte og slitne ungdommer som var klare for å få seg litt søvn.

Vi tror at alle ungdommene hadde en veldig gøy og god opplevelse på denne turen! Det hadde i hvert fall vi voksne.

Ingeborg og Erlend

Jeg møter Ingeborg og Erlend Fidjeland i hjemmet deres i Nesane en mørk novemberkveld. Her bor de sammen med de to barna, Jakob (6) Johanne (2 1/2). Jula har kommet til butikkene, men ellers er det foreløpig lite julelys å se i bygda. Men nå nærmer det seg! Og vi skal ha en prat om jul og juletradisjoner. Hva har de med seg hjemmefra, og hva er viktig, nå som de har stiftet egen familie?

– Det var alltid snø, forteller Ingeborg om barndommens jul (mulig det ikke stemmer helt med sannheten).
– Vi pleide å lage ting, og vi hadde juleverksted både hjemme og på jenteforeninga. Og så var jeg alltid på adventsleir på Evjetun. Dramatisering av julefortellingen er også et veldig godt minne fra barndommen, forteller Ingeborg. – Og så har Lucia vært veldig gøy. På julaften var vi alltid på gudstjeneste i Iveland kirke. Jeg trodde ikke det kunne bli jul uten å være der. (Det høres kjent ut, men både Ingeborg og undertegnede kan bekrefte at det faktisk er mulig å feire jul selv om vi ikke er i Iveland kirke på julaften lenger). Ingeborg forteller også at de ofte var hjemme i jula, og at sangen «Deilig er jorden» var, og er, et høydepunkt på julekvelden.

Erlend forteller at på julaften la han seg og sov på ettermiddagen etter kirka for at tiden skulle gå fortere: – Da gikk tiden fort, og jeg kunne være opp lenge på julaften. Ellers inneholdt julaften blant annet frokost med masse godt, å være sammen og sitte lenge ved bordet, og å lese juleevangeliet. Juleforberedelsene var blant annet å lage julepynt og -gaver på juleverksted hos fam. Håverstad i Palanevegen i Heptekjerr. – Og vi lagde masse lenker! Erlend er litt i tvil om mor, Tone, satte pris på metervis med lenker. Det er også en lang tradisjon i familien Eliassen med nissefest hos Berit og Øystein i Holtet, hvor nissen i vinduet i garasjen sender ned pakker til barna – helt av seg selv(?).

Hva kan du ikke gå glipp av i jula?
– Å være sammen, og julebudskapet. Det er lett å glemme det i alt stresset. Man må ta seg i det, og tenke på

Foto: Stine Holbæk

julefreden, sier Erlend. Ingeborg forteller at hun liker å tenke på at det er 3 nøtter til Askepott på TV, og hun vil egentlig se på det. – Men jeg sovner mens det holder på. Og så har jeg ikke fått sett det etter at barna kom.

De forteller at de hvert år prøver å begrense pakkene – Det er alt for mye pakker. Ungene rekker nesten ikke å se hva de har fått før de får noe nytt. Vi kjøper gjerne noe som er brukt også. Så kjøper vi ikke julegaver til hverandre, det er ikke viktig, og det er ikke vårt kjærlighetsspråk, forteller de. – Det er jeg glad for, for jeg liker egentlig ikke å kjøpe gaver, legger Erlend til. – Det er koselig å få noe som noen har laget, ellers er ikke gaver så viktig,

sier Ingeborg.

Hva har blitt annerledes når man har fått barn?

– Egentlig alt, sier Ingeborg, og fortsetter: – Det har blitt like gøy med jul igjen som da jeg var barn selv. Det er veldig gøy å se jula gjennom dem, og å se forventningern og spenningen som de kjenner på.

Hva gleder barna seg til? De har lagt seg når vi gjør intervjuet, så foreldrene må svare for dem.

– Jakob lurer litt på når det er kalender, og når rampenissen kommer, forteller Ingeborg. De angret litt på at de innførte den rampenissen, det er mye jobb å lage 24 rampestreker... De la-

nds jul

Av Wenche Moi Reinertsen

som vil, komme. Det er praktisk med ungene og legging, og så vil vi skape våre egne tradisjoner, selv om det er litt hektisk også, forteller de. – Vi leser juleevangeliet ved middagen, og det er viktig. Ingeborg forteller at hun har brukt julekrybba og figurene i den for å snakke med Jakob om det som skjedde i jula.

Ellers, så bruker de julesanger for å snakke om Jesus i jula, for eksempel sangen «Det blir ingen jul uten Jesus», for å fortelle om at Jesus er det viktigste med jula. Å se på stallen i Julegada har også fengst, sier Ingeborg; – Det må være konkret for barna. Ingeborg og Erlend synes det er viktig å snakke med barna om julebudskapet, og de har lyst til å bli enda flinkere til det. De er glade for at kirka i Vennesla har julevandring med 1.klassingene: – Det får Jakob oppleve i år, og det er veldig fint.

Ingeborg og Erlend forteller om en fin nabotradisjon i Nesane: – Det er veldig koselig at naboen arrangerer nissevandring for hele nabolaget. Da går vi til Kuleberget med hodelykter, og Kulebergnissen sitter klar der oppe. Det er

ger også kalender til barna. – Johanne vil ha godteri, Jakob vil som regel ha ting, men i år har han lyst på kalender med ting å gjøre / utfordringer. De forteller at de synes det er veldig koselig med kalender, men vil ikke at det skal ta av heller: – Det er gøy med spenningen når de står opp og lurar på hva rampenissen har gjort i løpet av natta.

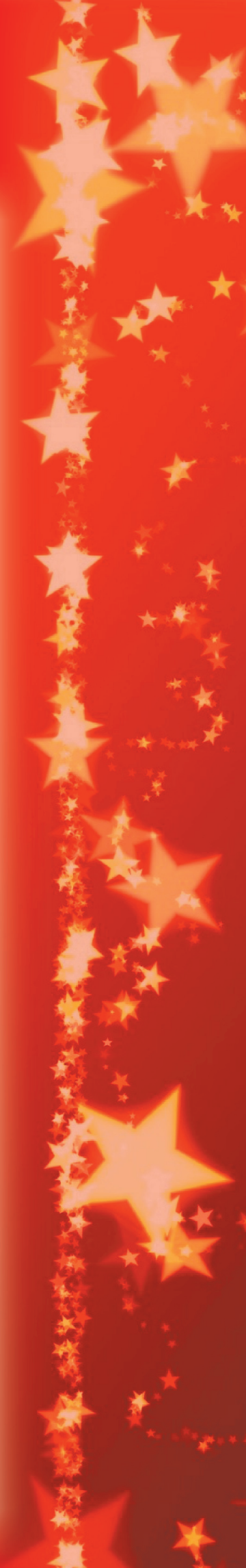
Hvilke tradisjoner er viktige å ta med videre?

De remser opp: – Juleevangeliet, gå på gudstjeneste i Norkirka, julefrokost med masse godt, juleverksted, julemusikk, julekalender og å bake julekaker. De forteller at de får julestemning av julegudstjenesten i Norkirka. – Så feirer vi jul hjemme. Da kan de

veldig spennende for ungene, de har store forventninger. Og så er det grøt og saft til alle.

Så hender det at ting skjærer seg, også når det er jul. – Det første året her, da røyk steikovnen på julaften, og vi måtte steike ribba hos mamma, forteller Erlend. – Det virker som om det alltid ryker noe rundt jul, men vi kommer alltid i land. De forteller også at de var på sykehuset med Jakob den første jula hans. – Vi kom hjem lille julaften. Det var godt å komme hjem, selv om vi sikkert hadde klart ei jul på sykehuset også.

– Jula handler om samhold, om å være sammen, og å ha det fint sammen med familien. Jeg setter mer pris på hele jula nå, ikke bare julaften, avslutter Ingeborg, som neste år kanskje kan feire jul i nytt hus, også det i Nesane.

Fremmed i nytt land

Advent er ventetid. Lidiia og Olena Kyrdoda er flykninger fra Ukraina. De venter og håper på en god framtid for seg, familien og hjemlandet sitt.

Av Anne Honnemyr

Gravid og på flukt

Da krigen i Ukraina brøt ut valgte Lidiia Kyrdoda å reise fra byen Tcherkassy nær Kiev, sammen med sin mor Olena og datter Liubov. Bomber og raketter rundt dem skapte frykt. Lidiia som var gravid, fikk blødninger, og ingen kunne hjelpe henne. Redselen for at det skulle skje både datteren Liubov og den ufødte lille økte på, og kvinnene valgte å kjøpe togbilletter for å reise ut av landet. Men også på reisen innhentet krigen dem. Toget rett foran ble bombet og de måtte vente i timesvis for å komme videre. Framme i Polen kom de på et oppsamlingsssenter med en uendelig flom av mennesker på flukt, kun et toalett og svært krevende forhold, og de ante ikke hva de skulle gjøre. En norsk dame så dem og tilbød plass på en buss til Norge. Den lille familien havnet først på asylmottaket på Råde, for så å bli sendt videre til nord. På sykehuset i Tromsø ble lille Leo Stephan født og i høst fikk de bosetting i Vennesla og prøver nå å finne seg til rette i et nytt land, med nytt språk og kultur. Hjemme i Ukraina sitter barnas far og bestefar og venter. Nærmest uten jobb og i venting på å muligens bli sendt som soldater i krigen. Bestefar for andre gang i livet, han var også soldat i Afghanistan.

Livet på vent

Kontrastene fra et liv i krig, til livet i Vennesla, er store der vi sitter på Hjerterom og titter ut på et fredelig sentrum. – Norge er et godt land, og det er mange gode mennesker her, forteller Lidiia og Olena, - men vi venter. Venter på norske dokumenter, bankid og formelle ting. Vi venter hele tiden på nyheter fra familien og hjemlandet. Og når vi ikke får kontakt fordi nettforbinding og strøm er kuttet, er vi i venteberedskap og frykt for at noe vondt har hendt dem. Og mens vi venter og håper på å komme hjem igjen, er det vanskelig å ta valg. For hvor lenge skal vi være her, til jul, neste år, flere år? – Men hva gjør dere for å holde motet oppe og leve så godt som mulig? Lidiia forteller at det er vanskeligst for mor som kun snakker ukrainsk, og at lille Liubov på snart 5 år nok er den som finner seg raskest til rette, på barns vis. – Men det går litt opp og ned sier hun. Vi prøver så godt vi kan å puste rolig, glede oss over barna, se vakre steder og møte andre mennesker. Det er fint for oss å møte andre ukrainere, dele nyheter og støtte hverandre, og det er fint for oss å gå på gudstjenestene i Norkirken der vi treffer både ukrainere og nordmenn. Relasjoner holder oss oppe.

Møte med nordmenn

Lidiia ler litt når hun forteller om møte med nordmenn. – Dere er så mye mer rolige enn oss. Ukrainere løper nesten hele tiden og har alltid noe på gang. Hjemme i Ukraina jobbet Olena med salg av klær. Lidiia har bakgrunn som profesjonell danser i yngre år, de senere årene har hun jobbet som spesialpedagog i en barnehage, men hun har også hatt en tilleggjobb og et eget lite firma hvor hun strikker og produserer ulike gaveartikler. Den kreative siden er noe både mor og datter har felles og gleder seg over. Og altså et høyere tempo i hverdagen. – Samtidig ser vi at norske foreldre bruker mye tid til å være mer sammen med barna sine, og at mennene her i Norge i mye større grad enn ukrainske menn tar del i barnas liv, matlaging og husarbeid. Det liker vi!

Lidiia fortsetter å fortelle om møter med mennesker som har gjort inntrykk. Om nordlendingen på over 80 år, som de ble kjent med under oppholdet på Setermoen; - Han ringer oss av og til, kan bare snakke norsk og forteller oss masse. Vi skjønner ingenting, men det varmer. Og så sender han brev til oss. En av de ansatte på mottaket var sammen med henne under hele Leos fødsel, selv om en i denne kvinnens nærmeste familie lå for døden. Det betydde mye. Og så Judith på Kvarstein som stikker innom og bryr seg om hvordan de har det. – Jeg har hatt med meg noen små strikkede hjerter i de ukrainske fargene som ligger igjen hos mennesker vi har møtt de siste månedene for å vise vår takknemlighet, og at de har en plass i vårt hjerte.

Vi nærmer oss jul, og det å være fremmed i et nytt land byr også på mange tanker og utfordringer i den forbindelse. Å samle familien, spise god mat, dekorere huset og gi hverandre gaver er viktig både for ukrainere og nordmenn. – I år vet vi ikke hva vi skal gjøre, forteller damene. – Kanskje er vi her, kanskje ikke. Men vi prøver alt vi kan å tenke positivt, vi ber for familien vår og prøver så godt vi kan å hjelpe dem.

For over 2000 år siden var en annen gravid mor på reise til et nytt land. Hun fødte Han som kalles Underfull Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far og Fredsfyrste. (Jes 9,6). Han minner oss om at Hans fredsrrike en gang skal råde i himmel og på jord. I Ukraina, Syria, Norge og blant alle andre folkeslag i verden. Mens vi venter på det, må vi ta vare på hverandre og i håp trøste hverandre med disse ordene.

Gi en gave til barne-skoler og søndags-skoler i Bangla-desh.

Barneskoler

Normisjon støtter 17 barneskoler i provinsen Sylhet. På disse skolene går det til sammen rundt 770 elever fra 1.–5. klasse. Normisjon støtter skolene sammen med flere menigheter i Sylhet Presbyteria Synods (SPS) og støtten er en del av et prosjekt som skal styrke utdanning, hygiene og lederskap i tre distrikter.

Pengene vi samler inn vil gå til lønn til lærerne og andre ansatte, og til drift av skolen som vil si vedlikehold, strøm, vann og utstyr til klasserommene.

Søndagsskoler

Normisjon støtter søndagsskoler i menighetene i Bangladesh Northern Evangelical Lutheran Church.

I 2020 var det 74 søndagsskoler som hadde totalt 1276 barn. Barna får undervisning om bibelen, tro, bønn og lærer kristne sanger. De får også helsehjelp og lærer om god helse og miljø.

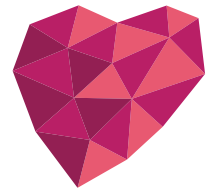
Pengene vi samler inn vil gå til ressursbøker til søndagsskolelederne og snacks til barna.

Hvor langt rekker pengene?

- En lærerlønn i Bangladesh er ca 2000kr per måned
- En kladdebok koster 10kr
- En ressursbok koster ca 25 kr
- For 100 kr får du nok snacks til en søndagsskolesamling

Du kan gi din gave på:

Vipps: 559607 eller Bank: 3100 10 34866

- fra styre og stab

Av Anne Honnemyr

Juletreffest torsdag 29. desember kl 17: God gammeldags norsk juletreffest kombinert med ukrainske tradisjoner og innslag. Dette må du ikke gå glipp av! Følg med på nettsidene våre, og velkommen til små og store!

Pastorkonferanse: Kristian Nesbu Vatne, Santiago Valdez og Anne Honnemyr deltok på Normisjons pastorkonferanse i november. Her samles pastorer fra hele landet, og det er en viktig møteplass. Menighetene i Normisjon vokser, og er et arbeid som ledelsen sentralt ønsker å styrke også framover. Viktige tema under konferansen var bla misjon og den pastorale funksjonen. Men like viktig er de mer uformelle samtalene, rådslagning og forbønn. Vi er svært takknemlige over å være en del av dette gode fellesskapet.

Tilsyn i Normisjon: Fom 2023 skal tilsynsordningen for menigheter i Normisjon tre i kraft, og generalsekretæren har utnevnt tilsynspersoner som skal utføre tilsyn i praksis. Tilsynet vil foregå via to årlige, fysiske møtepunkt for pastorer. Et tilsynsbesøk ila en treårsperiode til menighet og styre, og ellers etter behov avtalt mellom tilsynsperson og den enkelte menighet. Tor Arne Teien som er pastor i Norkirken Sandefjord skal være tilsynsperson hos oss. Anne Honnemyr er også en av de utnevnte tilsynspersonene og skal ha ansvar for Norkirken Tromsø og Norkirken Sandane. Tilsyn er først og fremst en tjeneste for å se til at Normisjon er ett i evangelium og sakrament. Det er til for den lokale menighets ve og vel, for å gi støtte og frimodighet, og skal oppleves positivt og utviklende.

Bedehusdagen 2023 håper vi skal bli av det gode, gamle slaget. Dvs fullt av folk, loddsalg, salg av mat, skirenn (hmm... hvor, tro?), familiemøte og en hyggelig dag for alle. Datoen er satt til lørdag 11. februar, og komiteen er godt i gang med planleggingen.

Vi byttelåner lokaler med Oasen skole og begge parter er fornøyde med det. Skolen bruker våre lokaler til sine fellessamlinger tirsdag morgen og andre større arrangementer. Vi bruker rom på skolen til gruppe for de eldste på Awana Søndagskole.

Besøk i Setesdal: (Bildet under) I november var en god gjeng med ungdom og voksne på besøk til Nomeland bedehus. Vi overnattet på familien Øynas hytte på Brokke og hadde en fin fredagskveld sammen. Lørdag formiddag arrangerte vi møte på Nomeland bedehus med tale av Sigrun Bjellås, sang og musikk ved Svanhild Ånonsen og

Håkon Honnemyr. Og lunsj med kyllingsuppe fra sjefskokk Honnemyr. Ungdommene deltok med bla å velsigna andre med kort og bibelhilsen, som supperørere og medhjelpere på ulikt vis. Det er fint å være sammen med vennene på Nomeland bedehus, og vi håper dette kan gjentas med jevne mellomrom. Gjensidig velsignelse!

Noen endringer i pastorteamet: Kristian Nesbu Vatne er ansatt som studentprest i 40% på NLA Gimlekollen fra 1.1.23, han har bedt om å redusere stillingen i Norkirken til 60%. Det jobbes med å finne løsninger for å dekke inn de arbeidsoppgaver han ikke skal gjøre videre.

Gi gjerne en gave til Norkirken

Driftskonto:
3100 10 34831

Misjonskonto:
3100 10 34866

Byggekonto:
3100.10.34858

Støtt våre sponsorer

- de støtter oss -

Strai
KJØKKEN & BAD

SPAREBANKEN SØR

KS: Elektro
ELEKTRO & AUTOMASJON

VEF
ENTREPRENØR

Bademiljø
OLTO VVS

HOLBÆK
RØR AS

STRAY & CO
EIENDOMSMEGLING

agderlyd
MUSIKKFORRETNING

TID & SYN
Urmaker/Optiker Lundevold

Alt du trenger av
**Ur, briller og
kontaktlinser**

Følg oss på Facebook og Instagram!
Venneslamoen 24 • Vennesla • Telefon 38 15 58 70

Hjerterom
KAFFE & TE

Hjerterom
KAFFE & TE

Liebermann
BAKERI & KONDITORI

otrakyategrend.no

Byggmester
Erling Eliassen

HUNTONIT

Eliassen

Byggmester

TERJE ØYNA

Mobil 916 48 495

REKLAMEHUSET

eLON

KIWI mini pris

Vi synger jula inn

